

ikke udsætter de lettere og mere højtliggende Arealer for Beskadigelse, naar man sænker Vandstanden saa stærkt — der er Tale om at sænke den indtil 30 Tommer. Dertil maa jeg svare, at man maa ved Sluserne sætte Stemmeværker saaledes, at det kan bestemmes i Forvejen, til hvilken Dybde man maa sænke Vandstanden. Vi har hos os arbejdet paa den Maade. Hvor vi har foretaget Udtørring, har vi første Gang besluttet at sænke Vandspejlet 12 Tommer, 1 eller 2 eller 3 Aar er hængaet med denne Vandstand, imidlertid er Vegetationen gradvis forandret fra Græs til Bælgplanter, samtidig har vi udsaaet Superfosfat, og naar Vegetationen er godt paa Veje med Forandringen, sænker vi Vandstanden yderligere 6—8—10 Tommer, saa at vi i Løbet af 5—6 Aar har sænket den en god Alen.

Paa lignende Maade maa der arbejdes ovre ved Ringkøbing Fjord, hvis man vil naa frem. Der rummes saa store Værdier i disse 11,000 Tdr. Land, at Staten ad den Vej meget let vil faa Dækning baade til Forrentning og til Amortisation af de Anlæg, hvorom der er Tale. Jeg vil føje til, at selv om det senere skulde vise sig, at Udløbet ikke kan holdes aabent for Besejling eller til fyldestgørende Afvanding, saa at det bliver nødvendigt at anlægge de Moler, hvorom der har været Tale, vil jeg ikke tage i Betænkning at stemme derfor, om de end skulde koste 3 Mill. Kr. Det ligger imidlertid ikke for i Øjeblikket, og jeg haaber, at det heller ikke skal vise sig at blive nødvendigt. Oberstløjtnant P. Hansen formener, at det ikke vil blive Tilfældet, men skulde det ske, er der Tale om at sikre saa betydelige Værdier baade for Lodsejerne og Staten, at Bekostningen i Virkeligheden spiller en mindre Rolle, naar det medfører, at vi bliver Herre over Forholdene ved Ringkøbing Fjord. Og man bliver Herre over dem paa en meget nem Maade, idet der er Mulighed for direkte Udløb, her er der ikke Tale om Pumpestation. Ved Hjælp af Ebbe og Flod er man i Stand til at sænke Vandspejlet 30 Tommer under det nuværende. At det vil være for meget i Øjeblikket, tvivler jeg ikke om, men ad Aare vil det sikkert kunne lade sig gøre til Fordel for alle Parter. I Begyndelsen var man paa Lolland noget misfornøjet med Digérne, fordi Forholdene blev forandret, men det varede ikke længe, før man fra alle Sider priste det Offer, der var bragt, og den Foranstaltning, som var foretaget.

Det samme er vist Tilfældet ovre ved Ribe. Befolkningen derovre er overordentlig taknemmelig for det Arbejde, der er gjort, og der har Bekostningen i Forhold til det indvundne Areal utvivlsomt været lige saa stor, som den vil blive her.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) anstillede nogle Betragtninger over, at hvad man end gør ved Ringkøbing Fjord, vil der stadig blive stillet Krav til Staten om Erstatning. Staten skal til enhver Tid betale der ovre. Hvis det er saaledes i Øjeblikket, maa Lovgivningsmagten senere i saa Henseende kunne handle ret frit. Naar den skal betale det hele, behøver den ikke her at tage saa stort Hensyn til Beboerne som i de Egne, hvor Beboerne yder op mod Halvdelen af Bidragene. Men at man siden 1910, da man foretog en saa voldelig Foranstaltning som Gennemskæringen ved Hvide Sande, er forpligtet til at yde Erstatning i ret rigelig Udstrækning, synes mig naturligt. Der var jo vundet Hævd paa Tilstandene før 1910. Den ærede Ordfører for Mindretallet under Nr. 1 (P. Th. Nielsen) har i sin Betænkning gjort Rede for, hvordan der fra 1892 til 1910 har været ikke mindre end 7—8 fuldkomne Lukninger, hvorved Ringkøbing Fjord altsaa har vist sig at være blevet en Indsø. Disse Lukninger har Havet foretaget tilsyneladende meget planmæssigt. Naturen har søgt at lukke Ringkøbing Fjord, men Fejlen var, at der ikke fra Naturens Haand blev aabnet et Udløb. Det har vi da maattet gøre ved Kunst. Men naar Naturen er saa gavmild at sikre os Holmslands Klit som et naturligt Dige og i øvrigt lukker nede ved Nymindegab, synes det mig, at vi burde modtage Naturens udstrakte Haand og sige: Beskyttelsen er der, nu laver vi kun et Udløb, som vi sikrer — og det kan vi sikre paa en Maade, som ikke bliver mere bekostelig, end at Sagen er gennemførlig —, og som kan blive til Fordel baade for Landbruget og for Ringkøbing By. Jeg synes saaledes, at der ikke kan være Tale om nogen Erstatning, hvis det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds følger Ministerens Forslag med Sluseprojektet in mente, thi der kan ikke være vundet Hævd paa Forholdene fra 1910 til 1914, da hele denne Periode har været Eksperimenterens Tid.

Skrider man til en Gennemførelse af Ændringsforslaget under Nr. 5, vil det vise sig, at vi paa de højestliggende Arealer faar Kløverarter og paa de mellemliggende de